

- розвиток транспортної інфраструктури з метою збільшення доступу до інших регіонів.
- Реалізація моделей регіонального розвитку має базуватися на таких засадах:
- вплив на активність бізнесу (підприємницьку діяльність) шляхом досконалої податкової системи, реєстрації і ведення бізнесу;
 - вплив на купівельну спроможність населення регіону;
 - вплив на імміграцію спеціалістів для бізнесу;
 - створення сприятливих соціальних, економічних та інших мотивів для організації бізнесу;
 - стимулювання саморозвитку регіонів через податки, субсидії, дотації тощо;
 - стимулювання регіонального попиту;
 - збалансування регіональної кооперації між виробничими і споживчими партнерами;
 - сприяння дотриманню екологічних вимог ведення бізнесу в регіоні;
 - сприяння створенню виробничої і соціальної інфраструктури в містах і селах тощо.

Література

1. Бакланов П. Я. Территориальные структуры хозяйства в региональном управлении / П. Я. Бакланов; [отв. ред. П. А. Минакир]. — М.: Наука, 2007. — 239 с.
2. Гранберг А. Г. Основы региональной экономики: Учебник для вузов. — М.: ГУВШЭ, 2000. — 495 с.
3. Державне управління регіональним розвитком України: монографія / за заг. ред. В. Є. Воротіна, Я. А. Жаліна. — К.: НІСД, 2010. — 288 с.
4. Керівні принципи сталого просторового розвитку Європейського контенту / Наукова редакція В. І. Олещенко. — К.: 2007. — 39 с.
5. Підвищення конкурентоздатності економіки областей Заходу і Півдня України на основі формування нових виробничих систем (кластерів). (Підсумки соціально-економічних досліджень). Під заг. ред. С. І. Соколенка. — К., 2005. — 238 с.
6. Регіонально-просторові економічні системи України: методологія і сучасна практика формування: монографія / Л. Г. Чернюк, М. І. Фашевський, Т. В. Пепа та ін.; РВПС України НАН України; М-во освіти і науки України, Черкас. держ. технол. ун-т. — К.; Черкаси: ЧДТУ, 2011. — 423 с.
7. Старонянська І. Міжрегіональні інтеграційні процеси в Україні: тенденції та перспективи розвитку / Ірина Старонянська. — Львів: ІРД НАН України, 2009. — 392 с.
8. Чужиков В. І. Глобальна регіоналістика: історія і сучасна методологія: монографія. — К.: КНЕУ, 2008. — 272 с.

Стаття надійшла до редакції 22 квітня 2013 р.

УДК 336.225 (477)

Диба О. М., к.е.н.,
доцент кафедри банківських інвестицій
Данилюк Є. Ю., к.е.н.,
кафедра банківської справи
Домерат О. А.,
здобувач кафедри банківських інвестицій,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ПОДАТКОВЕ СТИМУЛЮВАННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В УКРАЇНУ

|| Досліджено сутність ефективності податкової політики. Обґрунтовано можливість її використання в якості інструменту стимулювання інвестиційної діяльності в Україні.

Исследована суть ефективності податкової політики. Обосновано можливість її використання в якості інструмента стимулювання інвестиційної діяльності в Україні.

The author studies the essence of efficiency tax policy. The author also justifies the possibility to use the tax policy as a tool to stimulate investment activity in Ukraine.

Ключові слова: податки, податкова політика, інвестиційна діяльність, податкові надходження, іноземні інвестори.

Ключевые слова: налоги, налоговая политика, инвестиционная деятельность, налоговые поступления, иностранные инвесторы.

Key words: taxes, tax policy, investment activities, tax receivables, foreign investors

Вступ. Забезпечення сприятливого інвестиційного середовища у сучасній економічній науці є однією з центральних проблем. Одним із найважливіших питань є забезпечення належної ролі держави у використанні податкових важелів регулювання інвестиційної діяльності. На думку іноземних інвесторів, основною негативною ознакою інвестиційного клімату в Україні є політична нестабільність, неперіоритетні напрями розвитку економічної політики, нестабільна податкова база щодо іноземного інвестування.

Постановка проблеми. Несприятливий інвестиційний клімат в Україні створюють: економічна і політична нестабільність, невідповідна матеріально-технічна база і нерозвиненість інфраструктури, негативні фактори соціального характеру, негативні геополітичні фактори. Україна на сьогодні є менш інвестиційно привабливою не тільки порівняно з країнами із розвинутою ринковою економікою, а й з окремими східноєвропейськими країнами. Експерти відзначають, що останнім часом на інвестиційний клімат негативно вплинули жорстка монетарна політика, популістські рішення уряду напередодні виборів і, як наслідок, припинення проведення економічних реформ. Крім того, негативний вплив на індекс інвестиційної привабливості мала призупинка співпраці з МВФ. Із 5 можливих балів індексу інвестиційної привабливості Україна отримала лише 2,12. Приріст іноземних інвестицій в Україну 2012 року порівняно з 2011 роком зменшився на третину [1].

Для того, щоб інвестиційна діяльність в Україні активізувалась, від уряду вимагаються цілком конкретні практичні заходи щодо поліпшення роботи як у сфері державного регулювання і контролю, так і у сфері податкової політики. Саме тому питання стимулювання інвестиційної діяльності за рахунок ефективної податкової політики в Україні є актуальним і визначає мету нашого дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика стимулювання інвестиційної діяльності набула актуальності ще на початку ринкових перетворень, але і сьогодні є об'єктом дослідження багатьох науковців, зокрема таких, як Чорний Л., Колесник В., Янель Ю., Савченко А., Москалюк Н., Коновалова Т., Кузьміна Н. та ін. Незважаючи на велику кількість наукових розробок у рамках цієї проблематики, окремі науково-практичні і методичні аспекти формування й реалізації податкової політики, спрямованої на стимулювання інвестиційної діяльності в регіонах, все ще залишаються недостатньо розробленими.

Окремої уваги заслуговує проблема податкового стимулювання залучення іноземних інвесторів, вона активно досліджувалася такими вітчизняними спеціалістами, як В. Грушко, В. Мартиненко, Д. Серебрянський, К. Швабій. Віддаючи належне напрацюванням цих учених-економістів, з прийняттям Податкового кодексу питання використання податкових стимулів інвестиційної діяльності викликає багато дискусій і набуває своєї актуальності.

Постановка завдання. На сьогодні однією з проблем соціально-економічного розвитку України є низький рівень її інвестиційної привабливості, що значною мірою є наслідком недосконалої та не виваженої податкової політики держави. Саме тому завданням даної статті є дослідження впливу податкових пільг і стимулів на інвестиційний процес, а також оцінка податкових стимулів для іноземних інвесторів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Актуалізація питання використання податків як стимулюючого інструменту інвестиційної діяльності підприємницького сектору останнім часом не виникає сумнівів. Провідні економісти та фахівці з державного управління намагаються розробити ефективний механізм функціонування системи оподаткування, з тим щоб стимулююча функція податків могла бути використана найповніше. Саме пошук інструментів ефективної взаємодії системи прибуткового оподаткування юридичних осіб та інвестиційних процесів має бути наріжним каменем у процесі реформування податкової системи України.

Теоретико-методологічні засади дослідження системи прибуткового оподаткування визначають необхідність філософського переосмислення сутності податків як економічного регулятора з огляду на історичний шлях їх розвитку. Має бути проаналізована генеза теорій оподаткування з точки зору системного аналізу впливу податків, особливо прибуткового оподаткування, на стимулювання інвестиційної активності суб'єктів господарської діяльності.

Дослідження та аналіз ґносеологічних основ оподаткування прибутку підприємства показує, що прозорість і стабільність системи оподаткування впливає на величину та інтенсивність інвестиційної діяльності, а також на її галузеву структуру. Ґрунтуючись на системних принципах аналізу організації і контролю за системою оподаткування можемо стверджувати, що роль держави з огляду на стимулюючу функцію прибуткового оподаткування має зводитися до регулюючої функції. При цьому регулювання має бути не тотальним, а за принципом «невидимої руки», тобто суб'єкти господарювання не повинні відчувати на собі прямий вплив податкових органів. Такий вплив має бути у формі створення умов сприятливих для діяльності підприємств. Саме створення таких умов і є тим механізмом, який забезпечить зростання інвестиційної активності юридичних осіб.

Найповніше стимулююча функція прибуткового оподаткування, в аспекті підвищення інвестиційної активності суб'єктів господарювання, розкривається через розробку та використання ефективного інструментарію оподаткування, який би чітко окреслював межі державного впливу та був гнучким до змін ринкової кон'юнктури. Усе це в свою чергу призведе до підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки, через підвищення рівня її стабільності і, як наслідку, рівня довіри суб'єктів господарювання.

Вплив оподаткування прибутку на інвестиційну діяльність підприємств має досить важливе значення для розвитку всього підприємницького сектору. Річ у тому, що самофінансування є одним з найефективніших джерел отримання поточних фінансових ресурсів, спрямованих на стратегічний розвиток підприємства. Орієнтуючись лише на фінансовий сектор, як потенційне джерело інвестицій, підприємство не мало б змогу швидко розвиватися та оперативно реагувати на зміну зовнішнього середовища. Сутність впливу прибуткового оподаткування на рівень інвестиційної діяльності підприємства полягає в тому, що від ефективності системи оподаткування в цілому, та оподаткування прибутку підприємства зокрема, залежить ступінь ефективності перерозподілу фінансових ресурсів і їх використання з найменшими для підприємства втратами. При цьому інвестування породжує новий кругообіг фінансових інструментів, що в свою чергу призводить до капіталізації грошей і нового оподаткування.

Податок, як економічна категорія, сприяє не лише спроможності держави виконувати свої функції, в тому числі економічні, але й створенню умов функціонування ринку. Від того, наскільки оптимальним і прозорим є механізм оподаткування залежить і ефективність ринку, тобто здатність його до постійного розвитку за рахунок підвищення інвестиційної активності суб'єктів господарської діяльності. Як наслідок підвищується ефективність функціонування всієї економічної системи держави.

Вважається, що за допомогою податків держава може регулювати інвестиційні процеси як за рахунок впливу на рівень короткострокових і довгострокових заощаджень, так і за допомогою політики пільг і стимулів для вирішення певних інвестиційних завдань. Реалізація першого напрямку відбувається шляхом стимулювання

заощаджень, які збільшуються у результаті зменшення загального рівня оподаткування, що призводить до перерозподілу ВВП на користь приватного сектора економіки. В цій ситуації збільшуються заощадження домогосподарств і підприємств, відбувається їх перерозподіл і формування інвестиційного ресурсу.

Короткострокові заощадження громадян є одним із видів інвестиційних ресурсів, який реалізується у вигляді банківських депозитів на будь-який строк, державних облігацій, інвестицій у цінні папери. Цей тип інвестиційних ресурсів має певні переваги порівняно з іншими, а саме: по-перше, громадяни самі вирішують, куди вкладати кошти, по-друге — цей інвестиційний ресурс може в будь-який час бути повернений інвестору.

На жаль, існуючий в Україні механізм оподаткування короткострокових заощаджень поки що не можна вважати досконалим. Зокрема, на рівень інвестиційної активності негативно впливає механізм і розмір оподаткування доходів фізичних осіб, отриманих у вигляді дивідендів.

Другий напрямок впливу на інвестиційний процес реалізується через упровадження податкових пільг і стимулів при реалізації певних інвестиційних проектів, що сприяють підвищенню інвестиційної активності в регіонах України та в країні в цілому. Так, З. Варанлій акцентовав увагу на існування наступної проблеми: зменшення ставки податку на прибуток на 10 %, що останнім часом пропонується багатьма політиками, призведе до збільшення інвестиційної активності, але суттєво зменшить рівень надходжень до бюджету. При цьому в короткостроковій перспективі ця втрата бюджетних надходжень не зможе бути компенсована за рахунок збільшення податкових надходжень, викликаних зростанням обсягів інвестування. Як бачимо, зменшення ставок оподаткування не завжди є позитивним явищем, а тому на сьогодні актуальним повинне стати використання системи податкових пільг і стимулів.

З практичної точки зору вкажемо, що значні обсяги іноземних інвестицій зосереджено на підприємствах промисловості — 23,0 % загального обсягу прямих інвестицій в Україну, у т.ч. переробної — 19,7 %. У фінансових установах акумульовано 21,0 % обсягу прямих інвестицій, ще 10,6 % — у підприємствах торгівлі, ремонту автомобілів, побутових виробів і предметів особистого вжитку, а також 10,2 % — в організаціях, що здійснюють операції з нерухомим майном, оренду, інжиніринг і надання послуг підприємцям [3].

У цілому, заходи податкового стимулювання прямого іноземного інвестування в економіку поділяються на 2 види: пасивні та активні. Пасивні заходи стимулювання інвестиційної діяльності включають зниження ставки податку. До активних заходів податкового стимулювання інвестиційної діяльності належать наступні: звільнення від сплати ввізного мита та ПДВ; інвестиційний податковий кредит; інвестиційна податкова знижка; прискорена амортизація; податкові пільги цільового призначення для розвитку пріоритетних галузей економіки; податкові пільги цільового призначення для підприємств, що працюють у низько розвинених регіонах країни.

Податкові пільги, вказані серед активних заходів податкового стимулювання, сьогодні вважаються найсуперечливішим інструментом державного регулювання економіки, користуватися яким треба дуже обережно. Негативними наслідками податкових пільг можуть стати викривлення у розподілі ресурсів; ускладнення податкового законодавства; збільшення адміністративних витрат, пов'язаних із контролем за дотриманням податкового законодавства; нерівномірний розподіл податкового тягаря і посилення, таким чином, несправедливості в оподаткуванні.

Реалізація політики надання податкових пільг завжди супроводжується значними економічними ризиками, що обумовлені неточністю оцінок відхилень від оптимуму. У разі відсутності точної інформації державне втручання в ринкові умови господарювання негативно впливатиме на використання ресурсів економіки та суспільний добробут. Для цього представники органів державної влади повинні мати у своєму розпорядженні повну інформацію про поточні прогнози й показники попиту та пропозиції на ринках товарів і факторів виробництва.

Повертаючись до питання про збільшення обсягів іноземного інвестування, зауважимо, що необхідною умовою такого збільшення є стабільна законодавча база

та ефективна податкова політика. Законодавство України стосовно режиму іноземного інвестування містить багато суперечностей, які, в свою чергу, не впливають позитивно на збільшення обсягів іноземного інвестування. Але протягом останніх років українській владі все ж вдалося трансформувати модель податкової політики в більш ефективну та виважену. Цього вдалося досягти за рахунок скасування необґрунтованих пільг, завершення дії спеціальних режимів інвестиційної діяльності та перекриття легальних схем мінімізації сплати податків.

Одними з головних напрямів Податкового кодексу України повинно бути зниження податкового тягара, підвищення зацікавленості іноземних інвесторів щодо вкладення коштів у базові галузі економіки, а також в імпортозаміщуючі виробництва та в інфраструктуру. З метою стимулювання інвестиційної активності у Податковому кодексі передбачено поетапне зниження податку на прибуток з 25 % до 23 % (з 01.04.2011 року) і до 16 % (з 01.01.2014 року) [4]. Поетапне зменшення податку на прибуток для бізнесу сприятиме уповільненню зростання цін на товари та послуги, а також активізації інвестиційної діяльності. Для податку на додану вартість також впроваджено «пом'якшуюче» нововведення: з 01.01.2014 року ставка ПДВ зменшиться на 3 % і складе 17 % [4].

Знижуючи ставки податків, держава заздалегідь надає платникам додатковий дохід, розраховуючи на майбутнє спрямування цих коштів на інвестиції. Статистичні дослідження, проведені в деяких країнах світу, свідчать про те, що тільки 1/3 додаткового прибутку платники податків витрачають на інвестиції, а решта йде переважно на їх особисте збагачення. Тому необхідним є на державному рівні здійснювати контроль за напрямом використання цих коштів. З метою підвищення ефективності використання наданих податкових пільг у ст. 21 розділу XIX Податкового кодексу України передбачено, що суми коштів, що вивільнені від оподаткування, спрямовуються підприємствами — платниками податку на збільшення обсягів виробництва, переоснащення матеріально-технічної бази, запровадження новітніх технологій, пов'язаних з основною діяльністю такого платника податку, та/або повернення кредитів, використаних на зазначені цілі, і сплату процентів за ними [4].

Інвестиційний податковий кредит за своїм змістом є податковою знижкою. Особливість такої податкової знижки полягає в тому, що її величина «знімається» з суми нарахованого податку, а не з суми прибутку, що оподатковується. Інвестиційний податковий кредит розрахований на стимулювання впровадження нової техніки та заміни старого обладнання. Крім стимулювання інвестиційної діяльності (відшкодування витрат на реконструкцію і модернізацію активної частини основних фондів), пільги на сплату податку можуть надаватися підприємствам, де використовується праця інвалідів, для санації національне важливих підприємств і виробництв на час пристосування їх до роботи в умовах ринку, для тимчасового полегшення стану підприємств, що зазнали ускладнень через незалежний від них збіг негативних процесів в економіці і господарській діяльності, через політичні події чи природні катастрофи. Інвестиційна податкова знижка на інвестиції та витрати НДДКР передбачає право підприємств на пряме зменшення оподаткованого прибутку на повний або частковий обсяг зазначених витрат компаній.

Прискорена амортизація полягає у зменшенні термінів амортизаційних списань, має на меті створення сприятливих можливостей для оновлення основного капіталу та модернізації промисловості. Згідно зі ст. 145.1.5 розділу III Податкового кодексу України метод прискореної амортизації використовується лише при нарахуванні амортизації на об'єкти основних засобів, які входять у групу 4 (машини та обладнання) і 5 (транспортні засоби) [4]. Це є актуальним для реалізації інвестиційних проєктів, оскільки на територію України ввозиться сучасне обладнання. За дослідженням вчених доведено, що при економічному зростанні в межах 5—7 % на рік доцільно використовувати методи прискореної амортизації, а при низьких темпах економічного зростання застосування прискореної амортизації не є доцільним [5].

З метою стимулювання залучення інвестицій до країни згідно з Податковим кодексом [4] на 10 років звільняється від оподаткування прибуток підприємств легкої

промисловості, що не працюють з давальницькою сировиною, прибуток суб'єктів господарювання, що отриманий від надання готельних послуг, і прибуток, отриманий від основної діяльності та науково-дослідних робіт підприємств авіабудівної промисловості. Також передбачено пільги від здійснення енергозберігаючих заходів і реалізації енергоефективних проектів підприємств.

Також у новому Податковому кодексі України передбачено:

- новий механізм стимулювання інвестиційної діяльності, який відповідає вимогам Міжнародної конвенції про спрощення і гармонізацію митних процедур системи угод (м. Кіото);
- нові принципи податкового стимулювання інвестиційної діяльності у регіонах, відповідно до стандартів Угоди про субсидії та компенсаційні заходи СОТ;
- спеціальний режим оподаткування технологічних парків, які відповідають вимогам, передбачених у Законі України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків».

Між тим попри удосконалення податкової системи України, міжнародними експертами відзначається низька інвестиційна привабливість нашої країни. За даними Doing Business, Україна за рейтингом простоти ведення бізнесу у 2012 році посіла 142 місце серед 183 країн, що досліджувалися [1]. Аналіз результатів оцінювання свідчить, що найнижчою є позиція щодо простоти сплати податків в Україні, яка практично завершує список, посідаючи 181 місце і випереджаючи лише Венесуелу і Білорусію.

Порівняльний аналіз систем оподаткування України та десяти країн з найвищим рівнем конкурентоспроможності за показником частки податків у валовому прибутку підприємств свідчить про істотне зниження конкурентоспроможності українських товаровиробників унаслідок надмірного податкового тиску на бізнес [1,7].

Шляхами покращення інвестиційної привабливості України є:

- забезпечення реального низького рівня інфляції та передбачуваність рівня цін в економіці;
- створення простої і зрозумілої системи оподаткування;
- надання пільг малому та середньому бізнесу;
- функціонування сприятливого митного і валютного законодавства.

Ефективними інструментами стимулювання інвестиційної діяльності для України були б такі:

— розширення переліку податків, за рахунок яких може бути виданий інвестиційний податковий кредит. Зокрема, у цей перелік можна включити акцизи і податок на видобуток корисних копалин. Одночасно доцільно встановити терміни надання інвестиційного податкового кредиту, які б відповідали терміну окупності інвестиційного проекту на основі укладення відповідних договорів із податковими органами;

— не менш важливим є створення неоподаткованого резерву, який є менш відомою формою податкової пільги порівняно з іншими, що можуть застосовуватися в системі прибуткового оподаткування юридичних осіб (прискорена амортизація, знижена ставка оподаткування, податковий кредит і знижка).

Вказані інструменти податкового стимулювання інвестиційної діяльності могли б активізувати інвестиційну діяльність в Україні, сприяти соціально-економічному розвитку України та поліпшенню її конкурентної позиції на світовому ринку.

Усі країни, які досягали значних успіхів у своєму розвитку, використовували податкові та інші стимули для притоку інвестицій саме в пріоритетні та перспективні галузі, які виробляють продукцію з високою доданою вартістю. Простіше кажучи, Україна повинна стимулювати перетікання капіталу в ті галузі, які можуть принести країні найкращі результати. В поєднанні з розумною макроекономічною та помірною бюджетною політикою стимулювання інвестиційної активності в пріоритетних галузях — єдиний вірний шлях в умовах тривалої трансформаційної кризи.

У подальшій перспективі необхідно вирішити проблеми, пов'язані із застосуванням спрощеної системи оподаткування, забезпеченням еластичності системи митно-тарифного регулювання, узгодженості та ефективності діяльності державних органів щодо реалізації податкової політики, збирання і акумуляції в держав-

ному і місцевих бюджетах податків і зборів. Отже, проблема розвитку інвестиційної діяльності досить складна і актуальна, потребує удосконалення податкового середовища та у його рамках державного управління.

Податкова політика в Україні сьогодні не відповідає міжнародним стандартам, а тим самим не сприяє збільшенню обсягів іноземного інвестування. Для вирішення цієї проблеми потрібне вдосконалення механізму податкового регулювання інвестиційної діяльності на національному рівні. Саме тому на сьогодні актуальним є впровадження нових податкових інструментів, стимулів, пільг, які б, у свою чергу, були адаптовані для умов транзитивної економіки України. Потрібна також їх апробація на всіх рівнях, а також забезпечення максимальної стабільності українського законодавства, що є необхідною передумовою для активізації інвестиційної діяльності в Україні. Тому вважаємо необхідним подальше дослідження податкової політики як інструменту стимулювання інвестиційної діяльності в Україні.

Література

1. Міжнародні рейтинги України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki>
2. Варналій З. Вплив оподаткування прибутку на економічний розвиток України /
3. Варналій, Д. Серебрянський // Економіка України. — 2010. — №5. — С. 64—65.
3. Сайт Державної податкової адміністрації України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.sta.gov.ua>
4. Податковий кодекс України // Голос України. — 2010. — № 229—230 (4979—4980).
5. Вишневецький В. Шляхи вдосконалення системи податкової амортизації / В. Вишневецький, О. Вієцька // Економіка України. — 2011. — № 2. — С. 49—59.
6. Рейтинг простоти ведення бізнесу Doing Business — 2011 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.doingbusiness.org>
7. Левошко Л. В. Податок на прибуток як інструмент регулювання підприємницької діяльності : Сьома Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція «Сучасний соціокультурний простір 2010». [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://intkonf.org/levoshko-lv-podatok-na-pributok-yak-instrument-regulyuvannya-pidpriemnitskoyi-diyalnosti/>

Стаття надійшла до редакції 30 квітня 2013 р.

УДК 657.421.32

Дуба В. М., к. е. н.,
доцент кафедри обліку підприємницької діяльності
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОБЛІКУ ЧИННИКІВ ВНУТРІШНЬОГО ГУДВІЛУ

Розглянуто підходи науковців до відображення в бухгалтерському обліку інтелектуальних активів, які зумовлюють виникнення внутрішнього гудвілу як доданої вартості підприємства. Визначено основні проблеми бухгалтерського обліку інтелектуальних активів. Запропоновано правила обліку складових внутрішнього гудвілу як капіталовкладень у створення інтелектуальних активів.

Рассмотрены подходы ученых к отражению в бухгалтерском учете интеллектуальных активов, обуславливающие возникновение внутреннего гудвила как добавленной стоимости предприятия. Определены основные проблемы бухгалтерского учета интеллектуальных активов. Предложены правила учета составляющих внутреннего гудвила как капиталовложений в создание интеллектуальных активов.

The approaches of scientists to display in the accounting of intellectual assets which contribute to the emergence of internal goodwill as value-added businesses, are reconsidered. The main problems of intellectual assets accounting are redefined. The rules for accounting a component of internal goodwill as investment in the creation of intellectual assets are proposed.